peale. „Säh, ma annan sulle raha, lase sellega üks sööma aeg walmistada ja kutsu siis oma tütred ja wäimehed ja ka mind ennast ense juure wõõrusele.“ N'ad lahkusiwad teineteisest ära, ja wanamees walmistas suure söömaaea, ja kutsus oma tütred, wäimehed ja ka oma wana sõbra ense juure. Sööma laua juures istudes ütles sõber tema wastu: „Kuule wend, ma tean, et sina praegu wäga waene oled, säh, wõta siete see raha kast, sellega mis sa sealt seest leiad, ensele, ja pruugi seda oma tarwiduseks kunni surmani.“ Wanamees wõttis kasti sõbra käest tänuga wastu ja wiis teda magamise kambri warjule. Aga mõlemad sõbrad olliwad juba enne teineteisega kokku rääkinud ja teadsiwad wäga hästi mis kastis warjul seisis. Seal sosistas juba kohe sööma laua ääres teine tütardest oma mehele kõrwa sisse: „Näed ja nüüd, kui palju meie isal jälle raha on, terwe kasti täis! See on aga iseenesest wäga tähelepanemise wäärt asi. Meie peame seda waatama, et meie selle kasti kõige täiega pärast tema surma enestele saame ja pealegi, et ta seda enne ise meile lubaks!“

Ka teine tütar oli kohe oma sun mehe kõrwa ääre seadnud ja ütles waikse healega: „Armas mees meie õigus ja kohus on oma isa ikka wana wiisi auu sees pidada!“ — Kui söömaaeg möödas oli, lahkusiwad n'ad üksteisest ära.

Sest pääwast saadik oli wana wanematel oma laste ja nende meeste abi poolest wäga hea elu kunni nende surmani. Wanamees suri ära, ilma et oleks jõudnud testamenti teha. Seal otsisiwad siis n'ad selle kasti ülesse, kangutasiwad kaane lahti, ja leidsiwad kasti — puruks löödud poti ja klaasi tükkidega ääreni täidetud olewad. — Nõnda oliwad n'ad oma kawaluse eest, et silmakirjaks isa wastu head olid, parast palka leidnud!

Ühel naesel oli korg üks kana, kes t'ale iga pääw ühe muna munes. Siis mõtles naene: Kui ma oma kanale enam odre annan, siis muneb ta mulle iga pääw kaks muna. Seda ta ka tegi. Aga kana läks see läbi nõnda raswa, et pea hoopis munemise järele jättis.

Kord oli üks kaupmees Londoni linnas, ühe wabrikandi herraga, ei tea mis asja päraft kihla wedanud. Kahe kun päraft aga suri wabrikant ära. Seal tuli ühel pääwal kaupmees lese wabrikandi proua juure ja rääkis t'ale, et tema õnnis mees temaga 1000 naela sterlingi peale kihla wedanud ja nüüd selle kihlweo kautand olla. Nüüd aga olla tema kuulama tuln d, kas lest

Eesti-maa-rahwa Kalender 1877, lk. 32